

καὶ προσεύχεται. Ἡ Ἰωάννα πληθαίνει κοντά της λίγο ντροπιασμένη. Κι ὅταν σηκώνονται ἀγκολιάζονται, μιὰ λέξη ξεφεύγει κι ἀπ' τῶν δυὸ τὸ στόμα:
—Παρντόν !

Σόφια

GRAZIELLA

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΑΚΙ ΠΛΕΕΙ ΚΑΙ ΠΑΕΙ

Τὸ φεγγαράκι πλεεὶ καὶ πάει. καὶ ἡ νύχτα ἔτσι γλυκεῖα ναι
Τῇ μικρῇ βάρκα στὸ γαλὸ τὰ δυὸ κοινὰ της πάνε.
Πιεῖται ὁ νῦς στὴν ἁμορφη νὰ βγῇ τὸ χέρι ἀπλώνει...
Οἱ ἐρωτευμένοι κἀθονται στὸ περιγιάλι μόνοι.

Γλυκεῖα μου ἀγάπη, λέει ὁ νῦς, ἡ τόση καλοσύνη
Πόθε ἐρχεται ;... καὶ ἓνα φίλι καθὼς τοῦ δίνει ἐκείνη
Κι' ἐνῶ γλυκὰ κοιτάζονται καὶ εἰν' ἔτσι ξεχασμένοι
Τὴν ὥρα δὲν ἀκούνε πού μεσάνυχτα σημαίνει.

ΙΩΣΗΦ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ

TOY ALFRED DE VIGNY

Στὴ Βρέστη, σὲς γαλιέρες, ἔτοιμοι καὶ οἱ τρεῖς ν'
ἀποφυλακιστοῦν, ὀρκίζονται ἀμοιβαίᾳ νὰ μὴ διαπρά-
ξουν πιά κανένα ἔγκλημα.

Ἐνῶ ζητοῦσαν ἐργασία, τοὺς ἔδιωχναν ἀπὸ ὅλες
τὶς γωνιές καὶ μαζεύνοντοσαν νανάφουν κἀρβουνα καὶ
νὰ πεθάνουν ἀπὸ ἀσφυξία.

—Δὲν ἔχουμε πιά Χριστιανικὴ πίστη, ἀγαποῦμε
τοὺς ἀδερφοὺς μας γιὰτὶ μᾶς τὸ λέει ἡ καρδιά· ποτὲ
δὲ σκοτώσαμε.

—Ἐγὼ ἔκανα ψεύτικα νομίσματα.

—Ἐγὼ ἔκανα ψεύτικα γραμμάτια.

—Ἐγὼ βοήθησα στὴν ἀπαγωγή μιᾶς κόρης.

—Πάμε νὰ βροῦμε δουλειά.

Κάθε ἀστὸς τοὺς λέει :

—Ποιοὶ εἴσαστε :

—Δὲν εἴμαστε αἱματοβαμμένοι κακοῦργοι, θέλουμε
νὰ ζήσουμε εἰρηνικά μὲ τὴν κοινωνία, ποτὲ δὲ χτυπή-
σαμε οὔτε ἄντρα, οὔτε γυναῖκα.

—Ποιοὶ εἴσαστε :

—Δὲν εἴμαστε ἔχτροι σας. Προσβάλαμε τὴν κοινο-
νία στὸν νόμου σας, ἀλλὰ ποτὲ δὲ γίναμε αἰτία νὰ
πεθάνει πολίτης. Πληρώσαμε τὰ ἔθιμα καὶ τοὺς νό-
μους, ὅχι ὅμως αὐτοὺς πού ζοῦν.

—Ξένοι, πᾶς ζητοῦμε ποιοὶ εἴσαστε καὶ μᾶς ἀπαν-
τᾶτε μὲ τὸ ὅτι δὲν εἴσαστε.

—Ἐμῖςστε λευτερωμένοι καταδίκαιοι.

—Τροσβηγῆτε καὶ πεθάνετε ἀπὸ τὴν πείνα.

—Ἄς πεθάνουμε λοιπόν, ὅς ἂν ἀνάρουμε τὰ κάρ-
βουνα.

Δ. Φ. Γ.

Στὴν Ἀθήνα ἡ λεφτεριά εἶναι ἀκόμη σκληρά,
ἐμῶς τις ἀντιόδες, καὶ διὰν ἔξαρνα τὶς ἀποινάζει
ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ σῆμα της, εἶναι γιὰ νὰ τὶς βάλ-
ῃ ἐσένη. Δὲ διαφεντέβει τὰ δικαίωματα τοῦ κα-
θενός, τὴ λεφτερεῖ γνῶμη, τὴ λεφτερεῖ πρόξη σπου-
πώνει σόματα καὶ κόβει χέρι, γιὰ νὰ γούργεται μόν-
ο ἓνα στόμα, γιὰ νὰ κωδερῇ, μόνον ἓνα χέρι, γιὰ
νὰ βασίλῃ σὲ ὅλους μιὰ λεφτεριά πονάρα, ἡ μιὰ
σκληριά, ὅπως καὶ στὴν Πόλη.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Ο ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΙΑΝΟΣ ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ

Ἀγαπητὲ «Νοῦμα»,

Γιὰ κείνους πού ἀμφιβάλλουνε ἀκόμη γιὰ τὴν πιστότητα
τῆς καθαρευουσινανικῆς μετάφρασης τοῦ Δὸν Κιχώτη, θὰ
χρησίμευε μιὰ παραβολὴ τοῦ τραγουδιῦ τοῦ Χρυσόστομου:
πού δημοσίεφες στὰ δυὸ περασμένα φύλλα σου, μὲ τὸ πα-
ρακάτω, πού μπορεῖ νὰ χρησιμεύει καὶ γιὰ ἐπὶδεῖγμα καὶ
παράδειγμα καθαρευουσινανικῆς ποιήσεως.

Ἄν δὲ λυτῶσαι τὸν τόπο πού θὰ πύσαι δημοσίεψέ το.

Μὲ ἐπόληρη

N. X.

Εὐδαίμων εἰς τὸν ταπεινὸν
ἀγροτικὸν τοῦ οἴκου
ὁ ἐν γαλήνῃ ἐξωινῶν,
Κ' ἐπὶ γελῶντα οὐρανὸν
εἰς τὴν ἐσπέραν ἦσαν.

Μὴ ἔχων πόδας ἐν τῇ γῇ.
Ἰχθυεὶ τὴν σοφίαν
Τὸ ἔργον, ἡδονὴς πηγὴ.
Ἀένναον τὸν χορηγεῖ
Τρυφήν καὶ ἀσκολίαν

Τὰ δάση μᾶλλον εὐθαλῇ
παρίστανται ἐκ τούτου
Τὰ πτηνὰ μᾶλλον εὐμελῇ
Ἀπολαμβάνει ἐντελὴ
Τῆς φύσεως τὸν πλοῦτον.

Τοιαύτην ἔχαρον ζοῖην
Μὲ φιλοσόφου ἤλκον
Κ' ἔχον τῆς τύχης τὴν πνοήν.
εἰς τῶν καλῶν τὴν συρροήν
ἔλαβον καὶ ἓνα φίλον.

Μὲ φλέγει ἔρωσ δυστυχής.
Καὶ πλέον δὲν εὐρίσχω
Τὴν ἡσυχίαν τῆς ψυχῆς
Ἦμην τοσούτον εὐτυχής !
Ἠράσθην ἀποθηνήσχω.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ "ΝΟΥΜΑ",

Ἡ προῦθεσία γιὰ τὸ Β' ΠΟΙΗΤΙΚΟ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ τῶν παιδικῶν τραγουδιῶν
τελιώνει σήμερα. Ἐπειδὴ ὅμως δὲ μᾶς σταλ-
θήκανε ἀρκετὰ τραγούδια καὶ ἀπ' ὅσα μᾶς
σταλθήκανε, λίγα εἶναι τὰ πιτυχημένα, ἡ ἑπι-
τροπὴ ἀναγκάζεται νὰ μακρύνει λίγο τὴν προ-
ῦθεσία, ἵσαμε τὸ τέλος τοῦ ἐρχόμενου Μάρτη.
Θυμίζουμε πὺς ὁ Β' Διαγωνισμὸς μας εἶναι
γιὰ ΤΡΙΑΝΤΑ τραγούδια καὶ τὸ βραβεῖο εἶναι
ΕΙΚΟΣΙ δραχμὲς γιὰ τὸ καλὲν. Ὅσα βρα-
βευτοῦνε, μαζὶ μὲ τὰ 19 πού βραβευτήκανε
στὸν πρῶτο διαγωνισμὸ μας, θὰ ἐκδοθοῦν ἀπὸ
τὴν Ἑταιρίαν «Τύπος» σὲ καλλιτεχνικὴ ἔκδοσιν.